

Posamezna štev. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—. Telefon številka 393.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo je v Frančiškanski ulici 8. Opoliti se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašjanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 393.

Bela nedelja — bela Ljubljana.

Jutri je bela nedelja. Dan, ki smo ga težko pričakovali, kajti ta dan bo dan plačila za narodne izdajalce.

Ne le slovenska, ampak vsa slovenska javnost bo gledala jutri na ljubljansko meščanstvo. Slovenska javnost pričakuje, da se bo jutri izkazala Ljubljana kot slovensko mesto, ki ga ne premeta noben nemško-klerikalni napad, da bo ostala Ljubljana slovensko kulturno narodno središče, ki bo vključeno, da so ji klerikalci za sedaj onečastili njen čisto narodni značaj, še nadalje pred svetom reprezentirala slovenski narod, njegov napredek in kulturo in bo v doglednem času zbrisala s sebe sramoto, ki ji jo je z nemškimi mandati pritisnila Slovenska ljudska stranka. Cel slovenski narod bo gledal na Ljubljano, kajti v trenutku, ko so klerikalci Ljubljano izdali Nemcem, je ta narod videl, kam ga vodi klerikalna stranka, ki je v svoji strankarski slepoti izgubila izpred oči prvi in glavni cilj vsakega naroda, to je: narodna samostojnost. Gledali bodo na Ljubljano naši bratje onih naših obmejnih mest, ki jim odrekajo vsako pravico in enakopravnost, v kljub temu, da jih prebiva na tisoče slovenskih meščanov v teh mestih od davnih dnij. Doslej so imeli naši bratje zaščito v ljubljanskem občinskem svetu, ki je bil odločen zastopnik slovenskega meščanstva in je vedno stal odločno na braniku narodnih pravic. To meščanstvo pričakuje, da Ljubljanski meščan da odgovor za krivice, ki se mu gode. Gledala bo na Ljubljano vsa avstrijska javnost, kajti tej javnosti niso neznani ljubljanski dogodki in ta javnost z napetostjo pričakuje konca. Ta avstrijska javnost bo jutri vedela, ali je Ljubljana res ono slovensko mesto, pred katerim se je morala umakniti nemška sila, ali ni Ljubljana več slovenska. Po obmejnih nemških mestih so pripravljene topovi, ki bodo pozdravili klerikalno nemško zmago, kot znamenje novovzhajajočega nemstva. Gradec, Celovec, Beljak, Celje, Ptuj, Kočevje — vsa ta nemška mesta se bodo razveselila, da je konec edinega slovenskega mestnega sveta. Narod ki je imel eno edino svoje čisto slovensko mesto, je to mesto po izdajstvu klerikalcev izgubil. To je največja zmagava Nemcem na slovenskih tleh, kar jih pozna zadnja doba. To je zmaga, ki jo je povzročil Efijski Ljubljanski narodni meščan, ki pojde jutri v boj proti Nemcem in klerikalcem, bo živel v zgodovini slovenskega naroda. Gledal bo jutri na Ljubljano cel slovanski svet. Jutri se bo ljubljanski meščan boril za eno najlepših slovanskih mest Ljubljana je bila, odkar so bili pregnani Nemci, slovenska, slovenska, neoskrnjena. Slovenski meščan bo jutri pokazal slovanskemu svetu, da vera v slovansko Ljubljano, ki živi v slovanskem svetu, ni prazna, da oni slovanski dnevi, ki smo jih doživeli toliko lepih v zadnjih letih v Ljubljani, niso bili le izraz momentanega navdušenja, ampak da je bilo ljubljansko meščanstvo v resnici to, kar se je kazalo na zunaj. Ta slovanski svet bo jutri videl, da mu klerikalno nemške intrige niso odvzele zvestega slovenskega meščanstva, ampak da hoče najmlajša in najlepša hči med slovanskimi mesti, bela Ljubljana ostati nadalje zvesta svojim slovanskim in slovanskim naprednim idejam.

Morda je slučaj, morda ni slučaj, ampak brez pomena ni, da je jutri bela nedelja. Klerikalci pričakujejo, da se jutri zgodi zgodovinski dogodek. Mi pravimo: zgodovinski dogodek in to najsramotnejši v vsej naši zgodovini, je že bil in sicer takrat, ko so klerikalci izdali Ljubljano Nemcem. Jutri pa bo nov zgodovinski dan, slaven in časten za slovensko zemljo, ko bo napredna slovenska Ljubljana odbila klerikalno-nemški napad. Veseleč se te velike zmage bo jutri bela Ljubljana obhajala belo nedeljo. Živela bela nedelja — bela Ljubljana.

Klerikalna korupcija v deželnem odboru.

Odkar so dobili klerikalci deželno gospodarstvo v roke, ugajajo tamkaj najostudnejšo korupcijo. Tekom par let so že pokazali, da smatrajo deželno blagajno za korito, okoli katerega postavljajo svoje koritarje, t. j. ljudi, ki ali niso za službovanje na noben način usposobljeni, ali pa ljudi, ki so zatajili svoje prepričanje za sklado leče.

Dr. Lampe

je poglavar korupcije, Kdor hoče dobiti pri deželnem odboru službo ali podporo, kdor ima od deželnega odbora kaj zahtevati, tisti mora k dr. Lampetu. Ta ga ne vpraša po študijah, ne po zmožnostih, marveč le po tem, če je

pristaš Eseles.

Kdor pravi, da to ni, ali da ne more biti, mu Lampe pove, da ne bo nič. Razumljivo je, da se je s tem začela nečuvno nemerna korupcija v deželi.

Klerikalni koritarji.

Ravnatelj deželnega muzeja Mantuani je največji koritar. Njegov prednik je imel 3.400 K plače, Mantuani ima 10.000 K, razen tega še dva pomožna uradnika in eno tipkarico. — Mantuani ni za to mesto kvalificiran. Sildkrote ima za človeške lobanje, pri Novem mestu je načel svinjak v bizantinskem slogu.

Drugo večje deželno korito je trgovska šola. Niti en učitelj na tej šoli ni kvalificiran, dasi vsi vlečejo mastne deželne plače in se tudi imenujejo „profesorji“. Remec je naravoslovec, brez vsake trgovske izobrazbe, pa je ravnatelj te trgovske šole. Dermastija je star kot gora, pa še sedaj nima vseh izpitov. Zelenik je 1909 napravil maturo, 1 leto je bil jurist, nato je napravil trgovski tečaj nižje vrste. Sedaj je „profesor za trgovsko [pravo]“ in klerikalni šoli. Gogala je bil 2 leti v lemenatu, potem knjigovodja, sedaj se podpisuje za „profesorja“. Dokaz, da so vsi klerikalni „profesorji“ koritarji in ničesar drugega, je to, da jih je ministarstvo že dvakrat zavrnilo in jih noče potrditi.

Pri deželnem odboru samem pa je tudi še korito, okoli katerega pridejo samo pristni klerikalci. Narednik Kristan je postal brez vsake kvalifikacije deželni uradnik. Ne samo to. Iz protekcije in v sled koritarstva je postal takoj nadoficijal. Govoriti niti nečemo o Legvartu, ki ima le ljudskošolsko izobrazbo. Kako je prišel iz Hohenheima kot izreden slušatelj v Bon kot roden slušatelj Hohenheimske akademije, se še danes ne ve. Faktum je, da je ta „hohstapler“ čisto neuporaben — kar je že dr. Krek opetovano zatrjeval — in da je eden prvih koritarjev pri deželnem odboru.

Tako bi lahko našli vse polno slučajev, ki dokazujejo, da je klerikalni deželni odbor nastavljal pri deželi celo kopo čisto nepotrebnih ljudi, ki v sled svoje nezmožnosti in nevalifikacije res samo pri koritu zro, zro in zro!

Višek klerikalne korupcije

pa se kaže v tem, kako počnejo klerikalci z učitelstvom. Učitelji dobe nadučiteljska mesta samo se proti reverzu, da bodo klerikalci. Ta korupcija pa gre tako daleč, da se celo podpora siromašnim učiteljskim vdovam krivično razdeljuje. Tiste vdove, ki se naroče na „Slovenca“ dobe podporo, druge ne!

Podmolniški gozd

je tudi ena največjih korupcij klerikalcev. Deželni odbor je hotel Podmolniški gozd prodati pod roko prijatelju tesarju Pustu za 15.000 K. Protest v javnosti je dosegel, se je lumparska kupčija razdrila in da se je isti gozd prodal za več kot 40.000 K.

Klerikalni koritarji so hoteli deželo za 25.000 K oslepariti in oropati, vse seveda „pod roko“.

Nauk iz tega.

Ni treba več stvari navajati. Zadoštuje to, da se uvidi, da je klerikalna korupcija največje nevarnosti za kranjsko deželo in za naš narod. To nas pa tudi resno opominja, da naj se varujemo pred klerikalnimi agitatorji, ki bi radi napravili tudi iz mestnega gospodarstva korito za svoje koritarje!

Zgodovinski dogodek na Belo nedeljo in ljubljansko ženstvo.

S. L. S. obljubljuje za Belo nedeljo zgodovinski dogodek, češ da bodo ta dan Ljubljancem prvič korakale osebno na volišče in da jim je to izposlovala S. L. S. Klerikalcem se zdi „nemogoče“, da bi se častito ljubljansko ženstvo odločilo za liberalno stranko. Nam pa se zdi nemogoče, da bi se ljubljansko ženstvo odločilo za klerikalno stranko.

Poziv, ki ga je klerikalna stranka v svoji vsiljivosti poslala vsem narodnim damam, pravi „da liberalna stranka žali najsvežeje čutila svoje časti zavedajočega se ženstva. Vprašamo: Kdo je bil oni, kije žalil najsvežeje čutila ljubljanskih hčera in njih starišev ob priliki zadnjih državnoborskih volitev.“

Ali še ve „Slovenec“, glasilo S. L. S., s kakimi imeni je takrat napadel naše narodno ženstvo. Naj ponovi one psovke, pa bomo videli, kdo je žalil čutila. Mislimo, da ima ravno naše ženstvo najmanj pravice voliti klerikalce. Že dejstvo da so klerikalci povabili Nemce v mestni svet, zadostuje vsaki narodni ženi, da voli proti njim.

Kako pa je s t. zv. volilno pravico? Kar je dala klerikalna stranka ženskam, je dala za to, da bi jih porabila v svoje namene. Efijski so hoteli porabiti ženstvo, da bi jim pomagalo izdati Ljubljano Nemcem. Toliko narodne zavesti ima pri nas vsaka priprosta žena, kakor klerikalna stranka. Ženska volilna pravica je pesek v oči. Današnja zahteva ženske volilne pravice je drugačna, nego so jo napravili klerikalci. Sedaj niti volilka niti stranka ne sme voliti ženske, kar se danes godi pri vseh kulturnih narodih.

Kako je s klerikalci in njihovimi ženskimi nameni, vemo prav dobro, pa tudi ljubljanske volilke, zato bo Bela nedelja res zgodovinski dogodek, ko bo naša žena pokazala, da se ne da izrabljati, ampak bo pokazala svoje narodno prepričanje in bo volila proti onim, kiso Ljubljano Nemcem prodali.

Kako se delali, kako delajo in kako bodo delali klerikalci z obrtniki?

Lepe besede imajo klerikalci, v dejanjih so pa čisto drugačni. Nobenemu stanu pa klerikalci niso tako nevarni in tako škodljivi kot obrtniki. Če jih hočemo prav spoznati, si jih moramo na drobno ogledati in videli bomo, da je cel sistem, ki hoče obrtnike uničiti povzdigniti pa moč klostrov in menihov. Naj obrtniki preberejo podatke in pritrldi nam bodo, da je resnica, kar pišemo!

Pekl in pekovski pomočniki

bi imeli čudne pojme o klerikalizmu in klerikalcih, če bi z njimi volili. Vsak ljubljanski pek pozna pekarijo v Marijinem domu, ki daje kruh in zemlje bolnici, Marijanišču, Lichtenurnovem zavodu in drugim klerikalnim institutom. Brez strokovne vzposobljenosti izpodrivajo razni kozli in patri peke in pekovske pomočnike hotel jih materijelno popolnoma uničiti.

Knjigovezi in njih pomočniki

se lahko vzgledujejo nad katoliško knjigovoznico, ki je že sedaj uničila vse knjigoveze in ki onemogoča, da bi pomočniki sploh kaj drugega postali kot delavci. Klerikalci so

uničili celo knjigoveško obrt! V tej obrti pa uporabljajo celo šolske otroke iz Marijanišča, da jim delajo tlako in da lažje konkurirajo z obrtniki. Insetat v „Slovencu“ je za knjigovoznico tak, da ne more nikdo z njim konkurirati.

Mizarji

naj gredo pogledat k frančiškankom motor, s katere delajo na kontrabant vsa mizarstva dela. Čudijo se lahko mizarji, kako se more med njimi dobiti človek, ki drži s klerikalci proti svoji obrti. Le korito ga veže.

Tudi betonirali bi radi

klerikalci. Pred kratkim je pri trvdki Horn & Zajc na Dunajski cesti neki kutar prakticiral, da bi se naučil betonirati in da bi potem klostri s svojimi patri in kozli vse stavbe sami stavili.

Tiskarji

so hoteli postati kutarji, frančiškani, salezijanci ali še kake druge vrste. V „Katoliško tiskarno“ so postavili meniha prakticirati in se učiti za stavca. Štrajk in odločen nastop organiziranega delavstva je prepočil meniha iz tiskarne in mu odvzel možnost, da bi še kdaj poskušal delati konkurenco.

Trgovci in trgovski uslužbenci

naj si ogledajo „Katoliško bukvarno“ in prodajalno „Kat. tiskovnega društva“ kot začetek farovške kramarije v Ljubljani.

Veletržci

so naši klerikalci. V „Gospodarski zvezi“ delajo najostudnejšo konkurenco vsem našim trgovcem. Počasi hočejo osredotočiti v tej centrali vso trgovino. S časom bodo spodili vse posvetne uslužbenke in razni kaplanje Juvani bodo vodili trgovino za klerikalno nenasično farovško mavho.

Frizerjev ne potrebujejo

klerikalci. Frančiškani se brijejo sami. Svoj čas so jih brili frizerji, a za vsaktedensko britje 60 patrov in kozlov jim je bilo preveč plačati na leto 160 kron! Sedaj se brijejo sami in hodijo raje s kuto na glavi, da skrijejo pristno flečkajarsko zarezane frizure in tonzure.

Mesarji so trn v peti

klerikalcem. Kjer morejo, zabavljajo čez mesarje. Mesarje zmirlajo z odelu. Za evangelijski klerikalnih poslanec proklamirajo zahtevo, da se ne smejo odpreti meje za uvoz živine. Kadar je živina draga in morajo mesarji doplačevati pri prodaji mesa, takrat jemljejo klostri meso od mesarjev. Kadar je živina cenejša in bi imeli par krajcarjev zaslužiti, pa koljejo usmiljenke iz Marijinega doma same. Marijin dom, bolnica in Studenec si razdele doma zaklano živinče,

Pleskarji

naj gredo v „Marijin dom“ in videli bodo kako znajo tamkaj kozli dobro to obrt. Ne pleskajo pa le doma, marveč kar po vseh klostrih. Za obrtno pravico in koncesijo se ne zmejnjo.

Gostilničarji bi

bili največje sirote, če bi prišli v pest klerikalcem. Ponavljati nam ni treba psovki in natančevanj gostilničarjev. Samo eno rečemo: Največja sramota bi bila za gostilničarje, če bi samo en postal izdajca in volil klerikalce!

Šivilje in krojači

naj obiščejo vsaj enkrat ljubljanske samostane in videli bodo, ali se v njih ne uganja največja fušarija in če se v njih ne skuša čisto sistematično izpodrivati obrt. Se konfekcijo bi napravili menihi in nune, če bi zadobili večjo moč, kakor so svoj čas pri frančiškanih „štokliš“ prodajali in ga imeli namočenege cele kadi.

Še pericam ne privoščijo zaslužka. Kdor ne verjame, naj gre pogledat na vrt Marijanišča, kjer plapolajo ob solčnem siju bele rjuhe in nunske hlače.

Branjevalci in branjevke

imajo najhujšo konkurenco od nunskega samostana in Marijanišča. Med tem ko morajo branjevke plačevati velike davčine, jim delajo klostri konkurenco s tem, da prodajajo solato, zeljenado in sočivje. Če bi zadobili klerikalci tudi v Ljubljani večino, bi kmalu klostri izpodrinili vse branjevke in mesto njih bi prodajale ali nunske dekle ali pa še same nune.

Novi Eselesov grb.

Po volitvah v ljubljanski občinski svet si bo Eseles napravila nov grb, nekako tak, kakor ga kaže naša slika. Gornji del grba kaže dve roki, Eselesovo in nemško, ki se prijateljsko stiskata. V spodnjem delu pa stojita dve živali, prispodoba Eselesovih pristašev, pri koritu, iz katerega v bratovski ljubezni žlampata.

Eselesovi veljaki Zajc, Kregar, Šušteršič, Lampe, Krek in dr. so zelo za to, da se vpelje ta grb. Mi tudi. Kajti ni ga primernejšega.

Vrtnarji

imajo na ljubljanskem trgu najhujšo konkurenco od usmiljenk iz Hiralnice. Če bi klerikalci prišli v Ljubljani na krnilo, bi segnili s trga vrtnarje in prodajali bi rože le klostri.

Celo kmetom delajo konkurenco

Kolikor je ljubljanskih samostanov, se pečajo tudi s kmetijstvom, poljedelstvom, živinorejo, mlekarstvom. Vse kar rabijo ljubljanski menihi in nune, kar potrebuje ljubljanska duhovščina, razen razkošnih špecialitet, vse se pridela po ljubljanskih samostanih. Milodari so čist profit s katerimi se še potem dela „kšeft“.

Prevozniki in izvoščeki

si lahko ogledajo farovške konje v Lichtenurnovem zavodu. Dasi nimajo koncesije in dasi bi ne smeli, opravljajo vsa prevozna dela ljubljanskih klerikalnih institutov. Celo papir za „Katoliško tiskarno“ vozijo.

Balo za nevesto

dobite na Poljanski cesti v Josefinišču. Tamkaj izdelujejo nune vse perilo za neveste. In mar plačajo te za to davek, ali imajo usposobljenost? Ne ničesar! Čudno ni, da delajo obrtnikom in trgovcem tako škodo!

Klerikalna tovarna za konkurenco

našim obrtnikom pa je prisilna delavlnica. Tu se z delavskimi močmi, ki so čisto zastoj, izdelujejo malone vsi izdelki različnih obrti. Čevlje, mizarstva dela, skratka, vse prav vse dobiš v prisilni delavnici. Od tod pa prihajajo na ljubljanske ulice tudi prisiljenici kot delavci na cesto, kjer strahovito oškodujejo domačega delavca. Mesto, da bi klerikalni deželni odbor odpravljal to grdo konkurenco delavcem in obrtnikom, pa jo, kakor je videti, še pospešuje.

Kaj bi bilo?

Iz vsega navedenega je jasno, da bi klerikalci najraje vse posvetnjake popolnoma uničili. Posebno obrtnike in trgovce bi tako na beraško palico spravili kot so jih klerikalci na Špankem. Tamkaj so se razmere ravno tako razvijale kot pri nas. Na koncu pa je prišlo tako daleč, da so bili na eni strani bogati klostri, v katerih so imeli menihi velikanske obrti in velikanske tovarne. Ker so imeli predprave, da jim ni bilo treba plačevati davkov, so na drugi strani popolnoma uničili obrtnike, ki niso zmogli farovške konkurence. Tako bi bilo tudi pri nas!

Kaj, da ne bo?

Jutri vsi obrtniki v boj zoper svojo največjo sovražnika, v boj zoper one, ki že danes delajo le za svojo malho in proti Vam. Vsak obrtnik mora biti jutri agitator! V boj do zmage!

Kupujte „JUTRO“.

Izvod samo 4 vinarje.

Slovenci, čuvajmo Ljubljano pred klerikalnimi koritarji!

Narodno-napredna stranka je za časa svojega gospodstva na ljubljanskem rotožu videla ono **vzvišeno občinsko korporacijo**, iz katere naj bi se jačil in krepil ljubljanski življ kulturno in gospodarsko. S tega stališča je bilo skozi desetletja njeno prizadevanje ustvariti lepo in srečno, vseskozi moderno Ljubljano, ki naj bi bila kot prestolnica ponos slovenskega naroda.

Cisto drugačnih nazorov o nalogah ljubljanskega avtonomnega mesta so klerikalci in njihova stranka **Eseles**. Zadnji čas uganja klerikalno glasilo „Slovenec“ proti narodno-napredni stranki čudovito nesramno gonjo. Samo en glas pa se posebno sliši, en glas posebno odmeva. Klerikalci mekečejo kakor čeda živali, ki na ljubljanskem magistratu družega ne vidijo kot korito. Ne da bi osrečili Ljubljančane, ne da bi slovensko prestolico napravili srečnejšo ali lepšo, marveč samo zato, da se ta **podivjana** žival, kateri se tako cede sline, prerine do korita, samo za to gre klerikalcem.

Da družega nočejo, pa so klerikalci tudi najsijajnejše dokazali tekom par mesecev Laschanovega gospodstva na magistratu.

Ali je tekom tega časa ljudstvo v Ljubljani kaj dobilo? Ali se je tekom tega časa v Ljubljani kaj zboljšalo? Ne! in zopet ne! Pač pa so se med tem časom združeni klerikalci drenjali okoli rotožva misleč, da je mestna hiša **korito**, h kateremu morejo spraviti klerikalne koritarje.

Klerikalni agitator **Ogrin** je dobil zidarska dela v mestni klavnici ter s svojim računom mestno občino naravnost odril.

Klerikalec **Scagnetti** je dobil notranjo upravo šole na Prulah, dasi je bilo veliko boljših in cenejših ponudnikov.

Klerikalec **Rojina** je kot prisednik delal sedeže za občinski svet. Dobil je delo pod „roko“ brez javnega razpisa.

Deščice pri obrtni šoli je dobil nemškutar **Binder**, ki ni bil najcenejši, še manj najboljši. Binderja je menda priporočal njegov skriti kompanjon klerikalec **Rojina**.

Steklarska dela na obrtni šoli je dobil nemškutar **Pauschin**, ki ni sposoben sprejeti niti steklarskih del kake kmetijske hiše. Radi klerikalca inž. **Podkrajšek** so se oddala inštalacijska dela straniščnih naprav na obrtni šoli celo tuji, dunajski tvrdki **Rumpel**, dasi je veliko domačinov, ki bi radi zaslužili.

Kanalizacijo v Vojaški ulici je dobila tudi tuja tvrdka **Janesch & Schnell** na Dunaju, dasi so tu domače tvrdke.

Ni nam treba še omenjati, da sta tudi klerikalni korifeji krojačev **Globelnik** in **Ložar** ter nemškutarja **Benedikt** in **Kassig** prišli do korita.

Vsega koristarstva danes javnost itak še ne pozna in le neznani akti pričajo o klerikalno-nemškem koritarskem medvladju Laschana. Da bo pa javnost imela o klerikalnem koritarstvu še bolj jasne pojme, razkrijemo javnosti še najbolj ostuden pojav klerikalnih koritarjev. Poslušajte Ljubljančanje! Klerikalci so tekom par mesecev že izprežali iz Laschana več nečuvanih koncesij. Dobilo je pod Laschanom: **Leonova družba 700 K; Marjanišče 3.000 K; Kršč. soc. zveza 200 K; Ljudski dom 500 Kron.**

Okoli 5.000 K stane Ljubljančane že v par mesecih tisto klerikalno korito!

Ničesar za ljudstvo, vse za svoje posebno korito! to je bila deviza klerikalcev pod Laschanom.

Ako so klerikalci tako koritarili pod Laschanom, potem si lahko predstavljamo kako bi ropali in kradli ljubljanski občinski denar šele potem, če bi imeli neomejeno vladno na magistratu. Zato pa **Slovenci! Čuvajmo Ljubljano pred klerikalnimi koritarji!**

Čitateljem „Jutra“ v Trstu.

Jutri, na dan volitev v ljubljanski mestni svet bomo začeli takoj popoldan pošiljati v „Trgovinsko kavarano“ v ulici Caserma brzojavna poročila o volitvah. Poročali bomo o vsakem važnejšem dogodku — do konca volitev, oziroma do razglasenja končnega rezultata. S tem omogočimo tržaškim čitateljem našega lista, da bodo že v nedeljo po noči zvedeli za izid ljubljanskih občinskih volitev, za katere vlada povsod in — kakor nas obvešča naš tržaški zastopnik — tudi v Trstu nenavadno veliko zanimanje.

DNEVNE VESTI.

Vsem onim p. n. naročnikom, katerim ustavimo zaradi zaostale naročnine list, služi sledeče v pojasnilo: Naj si vsakdo takih šteje v svojo sveto narodno dolžnost, da zaostanek takoj, najkasneje pa do 1. maja poravnava. V slučaju kake pomote od naše strani naj se takoj reklamira in naznani kdaj in do kdaj je dotični naročnik vplačal. V slučaju poravnave zaostanka oziroma ugotovljenega pojasnila se ustavljeni listi naknadno dopošljejo.

Reklamacije glede dopošiljanja so brezplačne. Zadržuje navaden listek v obliki dopisnice, ali odprta kuverta, mora pa se v obojih slučajih vidno napisati: **Reklamacija** ter nasloviti na **Upravništvo „Jutra“** v Ljubljani in ne, kot to mnogi store, na uredništvo.

Podružnica „Jutra“ za Šiško in okolico in sicer za obe Šiški, St. Vid, Dravlje, Koseze in sosednje vasi, je začela danes poslovati. „Jutra“ je med slovenskimi listi prvi, ki je tudi v tem oziru ustvaril nekaj novega za občinstvo, ki je oddaljeno od glavnega uredništva, nekaj jako koristnega. Začeli smo s Šiško, ki je iz početka kazala največje zanimanje za razširjenje „Jutra“. Nadaljevati pa bomo v kratkem tudi v ostalih predmestjih in sicer: **Vodmat-Moste, Vič-Glince in Dolenjska cesta.** Glede podružnice v Spodnji Šiški opozarjamo: Upravništvo posluje celi dan, uredništvo od 3. do 6. ure popoldne. Kdor bi se rad naročil na list, ali bi rad inseriral v listu, kdor ve za kako novico, ali ima sploh kaj takega na sru, da bi bilo dobro, če pride tudi v „Jutra“, kar v pisarni naše podružnice naj se zgodi. Upravništvo in uredništvo se nahaja v prtiličju g. Tomazičeve hiše (preje pisarna v notršču Juvanciča).

Mestno gospodarstvo in klerikalci. Svoječas so klerikalci neznansko obrekovali mestno gospodarstvo. Pisali in govorili so, kako je bivši občinski svet ves občinski denar zapravil in vse fondse posušil. Klerikalci so šli tako daleč, da so po razpustu občinskega sveta napravili pri deželni vladi ovadbo, češ, da so vsi mestni fondsi prazni. Vlada je nato dala Laschanu strog ukaz, da takoj preišče mestno blagajno in fondse in poročati vladi. Laschan je to tudi res storil, a prečital se je, da je bilo vse mestno gospodarstvo v najvzornejšem redu. Poročati je moral vladi, da je klerikalna ovadba grda in zlobna laž in izmišljotina. Tako so postopali klerikalci in tako so jo dobili po zobeh. Danes nič več ne govorijo o praznih fondih in o zapravljenem mestnem denarju, ker vedo, da so grdo obrekovali in Ljubljani čast kradle.

Oslarija, tako je imenoval dr. Šusteršič slovenski vseučiliški zaklad. Res žalostno. Kar drugje nikjer ni mogoče, to je mogoče pri nas. Vprašamo tega slovenskega Terzista javno, ali sta tista dva milijona, ki sta nabrana za nemško krščansko vseučilišče v Solnogradu tudi oslarija? Vsako leto naberejo avstrijski škofje — med temi se posebno odlikuje slovenski škof Napotnik — na tisočake za solnograško univerzo. Toda kaj so pa storiši naši klerikalci. Slovenski vseučiliški fond so nazvali oslarijo in denar v znesku 750.000 K takorekoč ukradli iz deželne blagajne in vrgli v žrelo klerikalne nenasišne falitne „Gospodarske Zveze“. Volilci! Kako naj zastopa taka druhal potem interese slovenskega naroda v ljubljanskem občinskem svetu? Ven ž njimi!

Klerikalni volilni agitator zaprt. Že včeraj je prijel policija nekega klerikalnega volilnega agitatorja iz Vodmata, ker je trgal volilne legitimacije. Torej pozor pred klerikalnimi sleparji.

Ljubljana nekdanj in sedaj. Le to naj pošten človek malo premisli in mora priti do prepričanja, da je oklic, ki ga je razposlala svojim volilcem nemškutarja stranka popolnoma naveden — **pamflet**. Dokler je bila Ljubljana v nemških rokah, ni imela ne kanalizacije, ne vodovoda in ne drugih koristnih naprav. Kakor vse kaže, si ljudje Gostinčarjeve hribovske kvalitete zopet žele nazaj to nemškutarstvo Ljubljano, kajti cvetoča mesta so že od nekdanj trn v peti rimskih hlapcev. **Metropola slovenskega naroda** je postala Ljubljana ravno pod narodno-naprednim vodstvom. Sam cesar **Franc Jožef** je opetovano pohvalil neumorno delovanje bivšega župana Hribarja za pravitel in razvoj mesta ljubljanskega. In če je Hribar padel, ni padel radi svojega delovanja, še manj po ljudski volit,

ampak vsled intrig naših klerikalcev, ki stegajo svoje polipske roke po beli Ljubljani. Vsak tujec se čudi velikanškemu napredku Ljubljane, le naši klerikalci vidijo samo gnoj in smeti. Mi pa pravimo, da bodo gnoj in smeti pripeljali v Ljubljano šele klerikalci.

Med vsemi mesti v Avstriji ima Ljubljana najmanjše občinske doklade, pa naj lažejo klerikalci sedaj kolikor hočejo. Da pa so stanovanja v Ljubljani tako draga, krive so samo visoke deželne doklade, katere nalaga klerikalni deželni odbor. In te doklade hoče klerikalni deželni odbor v kratkem še znatno zvišati. Na eni strani nam torej klerikalci draže stanovanja, na drugi pa šuntajo poštene kmete zoper meščane. In ti ljudje se potem še drznejo govoriti, da so naprednjaki krivi draginje. Volilci, proč s to sdrgo!

Nemci in klerikalci lažejo o prejšnjem mestnem gospodarstvu, da se kar kadi. Le tega pa noben ne pove, zakaj vlada, ki je po Hribarju prevzela posle, ni mogla najti niti enega nedostatka. Klerikalci, ki ste se vrinili Laschanu za svetovalce in ste gotovo šnofali po miznicah in registraturi mestnega magistrata, kaj pa ste kaj takega našli, kar bi le senco vrglo na prejšnji občinski zastop? **Le na dan z materijalom!** Če pa niste našli, potem pa jezik za zobmi.

Ribnikar nima nič groziti pod tem naslovom podtika včerajšnji „Slovenec“ Ribnikarju, da nekaj okolu grozi branjevkam. Ribnikarju tudi ta debela katoliška laž ne bo škodovala. „Slovenec“ pa naj kar ime pove dotičnih, ki jim je Ribnikar grozil, sicer so vsi „Slovenčevi“ redakterji obrekovalci in lažnjivci.

Plačalni agitatorji pri klerikalcih. Verjamemo, da stane agitacija za volitve v mestno občino Ljubljansko klerikalce že mnogo tisočakov. Tudi vemo, da imajo klerikalci mnogo denarnih zakladov. Vprašamo pa, ali je res, da so že porabili nekaj tisočakov v ta namen iz vseučiliškega fonda? Tudi blagajna deželnega denarja se krči. Kdaj se bodo naši kmetje pa tudi nekateri naši mestjani spametovali, da bodo pogladi to druhal v brlog!

Agitatorji za narodno napredno stranko. Vsak posameznik ki je prepričan pristaš naše stranke, mora stopiti v nedeljo na volišče in s svojim poštenim, odkritim srcem agitirati za našo stranko. Ne denar, srce naj zmaga! Pridite in pomagajte sežgati na gredi ostanke starih kosti Šusteršičeve politike v Ljubljani! Na zdar!

Branjevec Buček, ki ima na Sv. Petra cesti poleg Urbanca branjarjo, je eden najbolj zagriženih klerikalnih agitatorjev, ki kjer more psuje naprednjake. Ta mož pa pravzaprav spada v zapor. On je namreč ogoljufal in

oškodoval že več ljudi na prav imperinenten način in čudno je, da mu oblast sploh ne prepove prodajati sadja.

Svarilo! Različni klerikalni subjekti farbajo po prodajalnah, pri branjevkah in po ulicah ljubljanske volilce, da bodo klerikalci „zmagali“ (!), kljub temu, da jim je dobro znano, da bodo doživeli popoln poraz. Ne bomo se o tem pripravili s klerikalci. Naj se vsaj tolažijo z zmago, katere ne bodo nikdar doživeli. Vendar je to od zakonu nedopustna agitacija ter nekaka presija na nerazsodne sloje. Opozorjamo naše prijatelje, naj nam dotične klerikalne širokoustneže takoj naznani, kar jih bomo brez vsake obzirnosti naznaniti pristojnim oblastim.

Klerikalci so popolnoma zdvajani, ker smo jih potipali za prave žilce. Besede korito se tako silno boje, kot hudič križa. In to je čisto naravno! Saj sede vsi klerikalni veljaki od Šusteršiča do Kreka, Lampeta in Zajca pri samih koritih, iz katerih črpajo svojo moč in pijejo kri revnejšim slojem. Klerikalna malha je pač vedno nenasišna in klerikalna korita vedno premajhna.

Na branjevke, zlasti tiste, ki spravljajo neprodano blago v kleti tukajšnjega lemenata, pritiskajo klerikalni agitatorji z vso silo, da bi volile klerikalno listo. Zlasti se odlikuje v tem klerikalni branjevec Podlogar, ki je pretel in grozil tukajšnjima dvema branjevkama Matevževi Johani in Polaskovi mami, da bodeda takoj vrženi iz lemenata, ako ne volita klerikalno. Ti dve poštene obrtnici napada „Slovenec“ in jima namiguje, da bodeda morali iz lemenata, ker sta se udeležili ženskega shoda v „Mestnem domu“. Za tako drago najemščino in tudi cenje bodeda dobili lahko povsod drugod svoje shrambe, v katerih pa ne bode toliko nesnage, kakor jo je v skladišču tukajšnjega lemenata. „Slovenec“ vsaki dan upije, da liberalni agitatorji uganjajo volilni terorizem, tukaj imamo pa kričeč slučaj izsiljevanja, na kar opozarjamo državno pravdnštvo. Kar se pa tiče pomaranč, ki jih kupujejo lemenatarji pri Matevževi Johani, pripomnimo le, da bi si ona iz tega dobička še neslanega kropa ne mogla privoščiti! Priporočamo pa naprednemu kupujočemu občinstvu Matevžovo Johano in Polaskovo gampo.

Na gosp. Verčiča se spravlja včerajšnji „Slovenec“, češ da je „nekemu“ raztrgal glasovnico. Pozabil pa je povedati, da je tisti „neki“, ki je dobil od Stranke Ljudskih Sleparjev klerikalne glasovnice — gosp. Verčič sam. In tiste glasovnice je v opravičenem ogorčenju raztrgal, kakor delajo vsi zavedni možje. Svoje agitacije se g. Verčič nič ne ženira, ker je vseskozi poštena in dostojna in zato tudi dovoljena.

Pozor na nekelekovane volilne kuverte in legitimacije! Deželna vlada je nekaterim — kar je jako čudno, notorično kot liberalci znanim volilem poslala nekelekovane volilne kuverte oziroma legitimacije. Kdor si še ni preskrbel z uradnim pečatom deželne vlade označenem nadomestilom bodisi kuverte ali legitimacije, naj še to danes preskrbi, oziroma naj se javi pri tajništvu narodno-napredne stranke.

Kmetje iz ljubljanske okolice! Jutri pridejo vsi na pomoč slovenski Ljubljani. Klerikalna stranka, ki pravi, da je slovenska in celo ljudska, je napravila z Nemci kravjo kupčijo in jim pripomogla, da dobe po 30 letih, odkar je Ljubljana čisto slovenska, Nemci zopet pet občinskih svetnikov v ljubljanskem občinskem svetu. Pred par dnevi so pa klerikalci v deželnem odboru sklenili kupiti spomenik Anastaziju Grünu, ki je bil sam najbolj zagrižen nemškutarski sovražnik Slovencev. Njegov oče pa je tisti graščak, ki na Turjaku ni oral z živino, marveč s slovenskimi kmeti. To so napravili klerikalci nekaj dni prej, predno vas, okoliški kmetje, kličejo v Ljubljano, da pridete pomagat njim in njihovi izdajalski „Slovenski Ljudski Stranki“. Kmetje okoličani! Jutri vsi v Ljubljano, vsi slovenski kmetje pridite jutri v belo Ljubljano, da rešite z narodno-napredno stranko slovensko čast in ponos!

Mestni delavci in klerikalci. Klerikalca, tesarskega mojstra Pusta je vprašal nek mestni delavec, če bi on kaj zanje storil, če bi bil kandidat in izvoljen za občinskega svetovalca. — Pust se je pa odrezal: „Če bi bil jaz v občinskem svetu, bi predlagal, da vse mestne delavce spode. Vi, mestni delavci, ste sami pljanci, še tega ne zaslužite, kar dobite. Tako se je odrezal klerikalec Pust, ki je govoril tako, kakor bi delali z mestnimi delavci klerikalci, če bi prišli do besede. Zato pa mestni delavci: brco klerikalcem!

Sram vas bodi!! Različna naša upravičena očitanja klerikalcem niso všeč, zato ne, ker se ne morejo opravičiti proti tem. Pomagajo si na drug način, da bi odvrnili svoje backe s pozorišča. Največ seveda z lažmi in obrekovanjem! Toda to nas ne dirne, ker smo od „Slovenca“ tega že zdavnaj navajeni. Sicer pa itak smatra vsak pošten človek „Slovenca“ za lažnjiv, napol humorističen list brez humorja, ki neumnosti brije z ljudmi in se norčuje s svojimi backi! Dirnilo in se norčuje s svojimi backi! Dirnilo nas pa je, ko nas je opozorila uboga Windischerjeva mati, da ji „Slovenec“ niti danes ne da miru, ko se njen dobi in značajni sin Ernest takorekoč že poslavlja s tega sveta. Danes, ko se njen sin, za katerega edinega je še rada živela, bojuje z življenjem in smrtjo, danes hoče „Slovenec“ pisati, kako je bilo s tistim hinavskim obiskom Stetefovim v zaporu pri Windischerju!

V nedeljo vsi v boj zoper Stranko Ljudskih Sleparjev!

šče mora počiti od žalosti vsakemu poštenemu človeku, ki ima količjak čuta. Pomislite ta položaj matere, ki je sina tako gorko ljubila! Solze so obile ubogo revico in kaj bi je ne! Tako počete „Slovenčev“ ni človeško, tako počete ni barbarsko, tako počete je katoliško!! Sram vas bodi!

Kaj je dež. odbor storil za Sp. Šiško? Klerikalci, ki sede v deželnem odboru, med njimi v prvi vrsti dr. Pegan, se sedaj delajo silno milostive napram Šiškarjem. Prav kot harlekin na maškeraadah, ali pa norčavi bebi v cirkusu. Ne postopajo, kar jim vele-va prokleta dolžnost, kot zastopniki deželnega odbora, ki mora varovati interese občin, ampak delajo se, kot bi le od njih milosti zaviselo pereče in sedaj aktualno vprašanje: rešitev boja za vodovod. Pravijo, da so naklonjeni tisti opoziciji, ki stremi za tem, da vodovod prevzame občina od vodovodne zadruge. Res, kako neverjetno milostivi gospodje so to! Pa vsaj morajo tudi biti, ali bolj resnično rečeno, vsaj tako se morajo delati zdaj, ko je prišla resnica na dan, da je edino le deželni odbor kriv vsega tega vodovodnega boja, kriv vse te občinske krize. Kranjski deželni odbor je bil namreč tisti, ki je na korist žepov par nemških in par slovenskoklerikalnih kapitalistov celi občini naložil 65.000 K posojila, oziroma da cela občina s 65.000 K garantira privatnim podjetnikom brez vsake protigarancije. To je protizakonito in iz vsake druge slovenske večinske zastopane stranke sestavljeni deželni odbor bi bila vlada poklicala za tako nezakonitost na odgovor; le svojim klerikalnim zaveznikom je pustila nemoteno v korist privatnih kapitalistov oškodovati oziroma v nevarnost spraviti celo občino. Zdaj, ko so vzor deželni gospodarji razkrinkani, so seveda primorani napram javnosti igrati vlogo milostivih harlekinov. Pa milostiva gospoda pri deželnem odboru, če mislite iz te milosti kovati na račun vseh davkoplačevalcev poleg storjenega greha še političen kapital za svojo stranko, se jako motite. S tem ste v celi Šiški in okolici vzbudili še tiste, ki so vam doslej v spanju prikimovali. Šiška je probujena in ona ne prosi vaše milosti, ampak ona zdaj zahteva od vas, da nemudoma popravite, kar ste v prid par privatnih kapitalistov zagrešili na rovaš občine.

Narodno-napredni volitci iz Sp. in Zg. Šiške, Dravelj in Kosez se zbirajo jutri točno ob 10. uri dopoldne v gostilni pri „Ančniku“ v Sp. Šiški. Tam se odrede po posameznih voliščih. Ob lepem vremenu se potem pripeljejo skupaj na okrašenem vozu v Ljubljano, tu jih po skupinah odvedejo na volišča ter jih tam izroče posebnim zaupnikom. Šiška in okolica glej, da bo bela nedelja res bela tudi za belo Ljubljano!

Pogreb slikarja Ivana Groharja.

Ko je včeraj dokončal pisatelj Etbin Kristan svoj govor ob odprtem grobu Ivana Groharja, ni bilo suho nobeno oko onih, ki so stali okoli groba in so razumeli ta veliki trenutek. Strmeli so v pomladanski večer in bilo je, kakor da se nihče ne upa približati grobu in vreči nanj prsti... Kakor da bi bilo vse sen, prevara, kakor da ostane in izpregovori z nami s prijaznim živim obrazom. In vendar je bilo vse res: odprt je stal grob in peštica prijateljev ob njem. Počasi so se začele vsipati grude in danes imamo nov grob.

Pogreb se je vršil ob 5. uri popoldne iz deželne bolnice. Krsto so venčali trije venci in sicer: Škofjeloške občine, Škofjeločanov in umetniškega društva „Sava“. Pogreba so se udeležili v precejšnjem številu znanci in prijatelji iz Škofje Loke, kjer je bil preživel Grohar lansko leto zadnje čase, predno je prišel v Ljubljano umreti. Zbor iz Škofje Loke mu je tudi zapel žalostinko pred mrtvašnico. Udeležili so se pogreba predvsem slovenski slikarji polnoštevilno in slovenski literati. Poleg teh so bili zastopniki raznih društev: Ciril-Metodova družba, Slovenska Matica, Pisateljsko podporno društvo, nazadnje nekaj dijakov in dam. Pogreb ni bil velik in je prav: je bil vsaj brez laži, da se ni kazalo in govorilo drugače, nego je. Odgovarjal je popolnoma pogrebu slovenskega slikarja. Zato je bil pogreb prav lep in prisrčen, ker je bil tako resničen. Razven oficijelnih zastopnikov društev je izostala vsa t. zv. narodna višja in širša javnost.

Na pol pota se je poslovila tudi večina oficijelnih zastopnikov in tako se je pomikal voz s tremi venci in trumo zvestih spremljevalcev na pokopališče.

Ob odprtem grobu je govoril Etbin Kristan, ki je v globoko pretresljivem govoru pokazal vso tragedijo slovenskega umetniškega življenja.

Večer je bil lep, pomladanski, poln barv in poln misli, kakor naročen za ta pogreb.

Cipe in ciparji — dr. Šusteršič razkrinkan.

(Konec.)

Slepi je in lagal dr. Šusteršič, ko je ciparjem dal te obljube. Kmet-ski poslanci, ki tvorijo deželnozbornsko večino, nikdar in nikoli ne morejo biti za spremembo tega zakona, ker je bil ravno kmetu v korist sprejet. Na kmetih bi nastal med kmeti punt, ko bi se kmetijski poslanci upali v deželnem zboru kmetu na škodo spremenjati ta zakon. Dr. Šusteršičeva obljuba je že s tega stališča sama sleparija in dr. Šusteršič pravzaprav spada pred državno pravdnitvo, ker je volilcem to glasom „Slovenca“ z dne 19. aprila t. l. zato obljuboval, da bi z njim volili. Ne glede na to pa je ta obljuba in cela klerikalna komedija radi cip

največja sleparija volilcev tudi radi tega, ker je čisto nemogoče, da bi se ta zakon sploh še izpremenil. Deželni zbor je namreč ta zakon sprejel na podlagi mednarodnih dogovorov, ki so se sklenili dne 19. marca 1902 v Parizu in ki so bili razglašeni v številki 94. lista „Wiener Zeitung“ z dne 25. aprila 1906. Bila je torej vladna predloga, ki jo je moral deželni odbor v gori omenjenem smislu sprejeti.

Kaj stoji v mednarodnem dogovoru? Za najvišje načelo, katero uresničiti se mora zakonodajstvo prizadevati, proglašajo člen I. mednarodnega dogovora brezpogojno varstvo poljedelstvu koristnih ptic in zlasti onih žužkojedov, ki so naštetih v seznamu (št. 1.) priloženem besedilu dogovora. To brezpogojno varstvo je izraziti v prepovedi, da se le sem spadajoče ptice nikdar in na noben način ne smejo moriti, niti njih gnezda, jajca in mladiči uničevati. Med pticami, ki naj uživajo to posebno varstvo, so našteje v dodatku tudi cipe. Dr. Šusteršič je torej

zabit ali pa vedoma laže, če kot načelnik S. L. S., ki je zakon sklepal, ciparjem obljubuje, da bo dež. zbor izpremenil ptičji zakon. On čisto dobro ve, da če bi tudi deželni zbor izpremembo sklenil, da zakon nikdar ne bo in ne more biti sankcioniran, ker je naša država vezana na gori omenjeni dogovor. Je torej ostudna demagogija, sleparija ljudstva, če dr. Šusteršič na ta način laže in ciparje farba.

Pa bo prišel kak cipar in bo delal: Tudi jaz sem prepričan, da se ta vsled mednarodnega dogovora sklenjeni zakon nikdar ne bo izpremenil, vendar pa ima zakonska osnova še posebno točko, ki daje posebno

dovolilo za izvrševanje ptičjega lova.

Toda tudi posebno ta točka je v mednarodnem dogovoru stroga, ki pravi: „Za izvrševanje ptičjega lova je potrebno dovolilo pristojnega političnega oblastva I. stopnje.“ (V Ljubljani torej magistrat, na katerem bodo tudi v bodoče odločevali naprednjaki in ne Ezelesi!) V nadaljnjem oddelku se navajajo pogoji, pod katerimi se dobi lovna karta. K odredbam, ki namestavajo ptičji lov kar največ omejit, pa spada izključitev gotovih lovinskih načinov. Lovinski načini in lovinski pripomočki, ki so proglašeni za prepovedane, so naštetih v § 12 zakonske predloge. Ta seznam, ki se sme ukazoma razširiti, je v bistvu posnetek lovinskih načinov, prepovedanih v posameznih deželah po sedaj veljavnih zakonih. Pri ustanovitvi novih načinov prepovedanih določil so bili merodajni mednarodni dogovori in zlasti načelo, da je izključiti vse tiste lovne načine in priprave, s katerimi se ali ptice more — neodvisno od volje ptičjega lovca — ali katerih uporaba je združena s posebnimi mukami za ujete ptice, kakor tudi vsi lovinski načini in priprave, ki olajšujejo, da se ptice jatoma love in uničujejo. Jasno je torej, da je lov na cipe v tej točki zapopaden in da je torej dr. Šusteršič vedoma lagal, ali nevede farbal ciparje, ki jim je pravil, da bo S. L. S. izpremenil zakon, ki ga je moral deželni zbor sprejeti vsled mednarodnega dogovora.

Tuje ptice. Še en paragraf bi lahko rešil cipe in ta govori o „tujih“ eksotičnih

pticah. Izvedenci pa trdijo, da je smatrati pri nas n. pr. papagaja za eksotično ptico, ne pa cipe, vsled česar torej ni mogoče napraviti za cipe takih izprememb, da bi se še lahko lovile.

Kaj je torej pričakovati? Da bodo tisti ciparji, ki so tako malo razumni, da verjamejo dr. Šusteršičevim farbarijam, volili klerikalce. Klerikalci pa bodo po volitvah pozabili na obljubo, ker že sedaj vedo, da se cip ne da več rešiti. Sleparija bo torej zmagała. Neumnost bo šla čez pamet. Pamet bo srečala ciparje, ki verjamejo dr. Šusteršičevi slepariji, šele po volitvah.

Kaj bi storili pametni ljudje? Pljunili bi v obraz takim ljudskim sleparjem kot sta dr. Šusteršič in dr. Zajc, ki ciparje tako ostudno farbata.

Razkrinkan je dr. Šusteršič. Dokazano mu je najgrša demagogija, dokazano je, da vedoma ali nevede slepi ciparje. Ciparji pa naj sedaj premišljajo, če je pametno, če se s pametjo skregajo.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Belgrad, 21. aprila. Avstrijski poslanik v Belgradu, grof Forgach, je torej vendar enkrat dokončal svoje plodonosno diplomatično delovanje v Srbiji v prid avstrijske monarhije. Sedaj je namreč že definitivno sklenjeno, da bo takoj po povratku kralja Petra iz Budimpešte grof Forgach odpoklican iz Belgrada.

Potovanje kralja Petra. Belgrad, 21. aprila. Kralja Petra na njegovem potovanju v Budimpešto ne bo spremljal samo minister za zunanje zadeve, dr. Milovan Milovanović, ampak tudi ministrski predsednik Pašić in predsednik skupščine. Pri tej priliki bo kralj Peter odlikoval avstrijskega cesarja z najvišjim srbskim redom, namreč velikim križem Karagorgevega reda z verigo.

Lastnik in glavni urednik Mitan Plut. Odgovorni urednik dr. Ivan Lah. Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Na prodaj je mala, nova, moderna, praprava in res po ceni hišica. Interesenti se naj obračajo na S. Rogelj, Vrhnika.

Stilje se sprejmejo pri A. Singer, Gosposka ulica št. 4. 229/3—1

Kontoristka, s petletno prakso, večja enostavna knjigovodstva, strojepljiva, slovenske in nemške trgovske korespondence želi vstopiti v službo najraje v Ljubljani ali Trstu. Sprejme tudi mesto pri odvetniku ali v večji trgovini kot blagajničarka. Cenjene ponudbe pod „Uradnica“ na upravo „Jutra“ 67/2—1

Solnčniki, radi velikanske zaloge po vsaki poljubni ceni. Vidmar, Pred Škofijo 10. 233/10—1

Mala hišica z vrhom v predmestju Ljubljane se išče v nakup, ali v najem. Ponudbe „Hišica“ na Prvo anončno pisarno, 232/3—1

Glasovir, dobro ohranjen se radi preselitve prav ceno proda. Radeckega cesta 3, I. nad. 235/8—1

Za izkoriščanje iznajdbe potrebnega gospodinskega predmeta potrebujem 200 K. 25% posojilu. Ponudbe pod „Riziko izključen“ Prva anončna pisarna, 234/1—1

V slovenski modni trgovini O. Jezovšek na Mestnem trgu kupiš najceneje, zato jo vsakdo pri nakupovanju upoštevaj. 70/10—1

Trgovski sodrnik išče dobro domačo hrano v privatni hiši. Ponudbe poštni predal 71. Ljubljana. 71/2—1

Mesečna soba oziroma dve, v sredini mesta, elegantno meblirane se oddaste. Naslov pove upravnitvo „Jutra“ 69/3—1

Predsobna omara z zrcalom in stojalom za dežnike se takoj proda za 50 K. Bleiweisova c. 13 (stanovanje št. VI) 68/2—1

Spretno prodajalco z večletno prakso v papirni ali galanterijski stroki sprejme L. Schwentner, Ljubljana, Prešernova ulica 3.

Vsled prepustitve trgovine svojemu nasledniku, prodajam iz proste roke po jako nizki ceni od danes naprej vsak dan razne gospodarske in prodajniške predmete (blago, mrvo itd.). Ivan Levičar, Krmelj. 72/1—1

Kdor hoče zaslužiti na lahki način trajno 40 K na teden naj pošlje takoj svoj natančen naslov tvrdki L. Schaeckter, Dunaj XVI/2. Poštni urad. 73/1—1

Sprejme se zanesljiv raznašalec za Šiško.

Pozor! Edina v Ljubljani. Laška kuhinja Pozor! Edina v Ljubljani.

hotel Malič, nasproti glavne pošte.

Vsak dan sveže ribe z Jadranskega morja raznih vrst. Pristna južna vina Brioni i. dr. Vsak dan kaka specialiteta laške kuhinje Brodetto di pesce (juha iz morskih rib), trippe (vampi), polenta con baccala alla paruigiana, rižot, razne ribe, artičoko (Carciofi gardum), golaš in druge specialitete.

Zvezdna :::: tkanina

z znamko repata zvezda je najboljše blago za obleke in perilo.

Koncert

restavracija „Črni orel“, Gosposka ulica št. 3. Vsak dan damski tercet. Pri navadnih cenah.

Mesečna soba

lepo meblirana na Miklošičevi cesti hotel „Lloyd“ III. nadstropje se 1. maja odda. Razgled na cesto. Več se poizve istotam na levo.

Naznanilo.

Slav. občinstvu naznanjam, da sem

otvoril na novo urejeno

kegljišče

ter se najuljudnejše priporočam z

odličnim spoštovanjem

L. M. Valjavec,

restavracija Reininghaus.

Pijte samo Tolstovrško slatino ki se naroča v Tolstovrhu p. Guštanj (Koroš.)

Český hostinec v Terstu

Alla Meridionale

Češka gostilna v Trstu

Tovarniška znamka „IKO“.

Lastna tovarna ur v Svici.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Ivan Jax in sin v Ljubljani, Dunajska c. 17

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Sivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

Sim. Praprotnik

stavbeni in pohištveni mizar

v Ljubljani, Jenkova ulica 7

priporoča p. n. odjemalcem (posebno že onim v južnejših krajih) svojo veliko zalogo vsakovrstnih

: omar za led :

v poljubnih velikostih za pivovarne, restavracije, trgovine, delikatesne trgovine itd.

Cene najnižje, postrežba točna. Ceniki zastoj in poštne prosto.

Slovinci, pozor pri nakupovanju vencev!

FR. IGLIČ

Ljubljana, Mestni trg 11
priporoča največjo zalogo krasnih nagrobnih vencev in trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

Fran Paušner,

krojač v Ljubljani pri „Novem svetu“
javlja slavnemu občinstvu, da spre-
jema stare moške obleke v popravilo
ter izvršuje iz starih oblek nove za
otroke po najnižjih cenah.

Zidna opeka

najboljše vrste in najcenejša se dobi
v poljubni množini pri stavbni trdnici

Filip Supančič
Šubicova ulica šte. 5.

Prav dobro vpeljana

trgovina s čevlji

se radi rodbinskih razmer takoj proda.
Trgovino vodi lahko dama.
Naslov pove upravnistvo „Jutra“.

Največja zaloga čevljev

domačega in tujega izdelka.

Milan Škerl,
Ljubljana,
Šolski drevored šte. 8.
Cene zmerne. — Postrežba točna.

Tovarna kemičnih izdelkov
Golob & Ko., Ljubljana-Vič

prilporeča
svoje izdelke „Ilirija“ in „Praxin“ kremo, dalje
Ciril in Metodovo vazelino in čistilo za kovine,
Ilirija parketno voščilo in kolomaz garantirano
prost vseh obtežljivih snovi, narejen po belgijs-
skem načinu — Zahtevajte odlično in vseh
trgovinah te domače izdelke.

KINTA
K.C.L.

Priznana močna, lahka tekoča
solidna in neprekosljiva so
KINTA kolesa.

Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani
ceniki brezplačno.

K. Camernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9.
Special. trgovina s kolesi in posam. deli.
Izposojevanje koles.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Izvod samo po 4 vinarje.

Lepota ženskega
lica je ključ, ki
odpira mnoga in
mnoga vrata!

Lepo in belo lice

kakor tudi gladke in nežne roke podaja brez dvoma
blagodišča krema brez maščobe

OLIMPIA

pripravljena na poseben način iz najfinjših in najneškod-
ljivejših sestavin. Radi spretno kemične spojitve se porablja

OLIMPIA

suha krema tudi kot najboljše milo. — Cena malemu
lončku K 1.20, velikemu K 2.—. — Glavna zaloga v

lekarni Trnkóczy v Ljubljani.

Priznana največja, resnično domača, že
25 let obstoječa eksportna trdnica.

Franc Čuden,

urar

Ljubljana, Prešernova ulica 1
samo nasproti Frančiškanske cerkve

je delničar

največjih tovarn švicarskih ur „Union“ v
Genovi in Bielu, on torej lahko po
originalno tovarniških cenah
garantirano zanesljivo, v vseh legah in
temperaturah po njegovem astronomičnem
regulatorju regulirane, svetovno znane

ALPINA URE

z matematično preciznim kolesjem — v
zlato, tula, srebru, nikeljnu in jeklu

prodaja.

Nedosežno velika izbira. Večletno jamstvo.
Ceniki zastoj in poštne prosti.

Obvestilo!

Ravnokar je prispelo **500 kamgar**
modnih oblek za gospode
od K 10.— naprej.

Dober nakup brez konkurence.

Damska konfekcija

kakor krila in bluže po priznani nizkih cenah.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Priporoča se največja zaloga oblek
za gospode in dečke.

Vedno najnovejša

konfekcija za dame in
deklice.

A. LUKIČ Ljubljana, Pred škofijo
šte. 19.

Solidna postrežba!

Nizke cene!

elniška družba

pivovarne „Union“

v Sp. Šiški pri Ljubljani

Telefon šte. 53

priporoča svoje **marčno, dvojno-**
izorno **marčno in izvozno pivo**

v sodčkih in steklenicah.

Popravila vseh vrst gramofonov in automatov natančno, hitro in poceni.

Gramofon-atelje A. RASBERGER

Sodna ulica št. 5. Ljubljana Sodna ulica št. 5.

Radi pomanjkanja prostora se proda pod tovarniško ceno
nekaj lepih novih

godbenih automatov

z utežem in z elektriko, kakor tudi en električen glasovir.

Največja zaloga gramofonov samo prve vrste od K 20.— naprej s
triletno garancijo. — Plošče od K 1.— naprej.

Del. glavica:
K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 610.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Šelenburgova ulica šte. 7 (nasproti glavni pošti).

Kupuje in prodaja:

vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma,
prioritete, delnice, srečke itd. — Valute in devize. —
Predjmi na vrednostne papirje in blago ležeče v
javni skladiščih.

Promese k vsem žrebanjem.

Centrala v Trstu.

Vloge na knjižice

od dneva vložitve 4 1/2 % do dneva dviga.
Rentni davek plačuje banka iz svojega.
Na tekoči in žiro račun po dogovoru.
Živahna zveza z Ameriko.

Akreditivi.

Menjalnica.

Eskomptuje

menice, devize in fakture — Zavarovanje vrednostnih
papirjev proti kurzni izgubi. — Revizija žrebanja
srečk itd. brezplačno. — Stavbni krediti. — Rembours-
krediti. — Borna naročila.

Inkaso.

Filijalka v Opatiji.

Delniška glavica K 6,000.000

Rezervni fond okoli K 300.000